

Î N C H E I E R E

16 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul - Valeriu Doagă
Judecătorii - Iuliana Oprea, Sveatoslav Moldovan

Examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Danu Dumitru, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Danu Dumitru împotriva Ministerului Educației cu privire la contestarea actului administrativ, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2014

c o n s t a t ă

La data de 08 februarie 2011 Danu Dumitru a depus cerere de chemare în judecată la Curtea de Apel Chișinău împotriva Ministerului Educației cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a menționat, că la data de 23 iunie 1997, prin ordinul Ministerului Învățământului Tineretului și Sportului nr. 120-p a fost angajat în funcția de director al Colegiului Industrial -Pedagogic și Ecologie din mun.Chișinău, care ulterior a fost reorganizat în Colegiul de Ecologie, fără a fi stabilit termenul pentru care a fost angajat și fără a semna contract individual de muncă.

Mai menționează, că la 20 ianuarie 2011 a luat cunoștință cu conținutul scrisorii Ministerului Educației din care rezultă, că postul de director al Colegiului de Ecologie din Chișinău este vacant.

Reclamantul consideră, că Ministerul Educației nu era în drept să introducă în ordinul de organizare al concursului la postul vacant de director ale unor instituții de învățământ mediu de specialitate din republică –Colegiul de Ecologie din Chișinău pe motiv, că nu există ordin de concedierea sa din funcție, dar nici contractul individual de muncă nu a fost reziliat.

Danu Dumitru solicită anularea deciziei Ministerului Educației privind organizarea concursului la postul vacant de director ale unor instituții de învățământ mediu de specialitate din republică și a concursului de angajare în funcția de director în partea organizării concursului la postul vacant de director al Colegiului de Ecologie din Chișinău.

Prin cererea de completare a pretențiilor din acțiune, depusă la data de 20 februarie 2012 reclamantul a solicitat încasarea de la pîrît a sumei de 20000 lei, cu titlu de prejudiciu moral și a cheltuielilor de judecată în sumă de 90000 lei.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2012 pricina a fost strămutată la Judecătoria Buiucani mun.Chișinău pentru examinarea în fond.

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun.Chișinău din 28 martie 2014 acțiunea s-a respins ca neîntemeiată.

Prin hotărîrea suplimentară a Judecătoriei Buiucani mun.Chișinău din 31 martie 2014 s-a respins ca neîntemeiată pretenția privind încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică și repararea prejudiciului moral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2014 s-a respins apelul declarat de Danu Dumitru și s-a menținut hotărîrea primei instanțe.

La data de 11 august 2014 Danu Dumitru a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2014, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe, cu remiterea pricinii spre rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului a invocat, că instanța de apel greșit a interpretat prevederile Legii contenciosului administrativ, deoarece litigiul în cauză este un litigiu de contencios administrativ.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art.432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră, că recursul declarat nu se încadrează în temeiurile prevăzute la normele de drept citate.

Argumentele invocate în recurs, că instanța de apel greșit a interpretat prevederile Legii contenciosului administrativ pe motiv, că litigiul în cauză este un litigiu de contencios administrativ nu pot fi reținute, deoarece conform art. 3 alin.(1) lit.a) din Legea contenciosului administrativ, obiect al acțiunii în contenciosul administrativ îl constituie actele administrative, cu caracter normativ și individual, prin care este vătămat un drept recunoscut de lege al unei persoane, inclusiv al unui terț, emise de autoritățile publice și autoritățile asimilate acestora în sensul prezentei legi.

Articolul 5 lit.a) din aceeași Lege prevede, că subiecți cu drept de sesizare în contenciosul administrativ este persoana, inclusiv funcționarul public, militarul, persoana cu statut militar, care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri – în condițiile art.14 al prezentei legi.

Conform art.2 din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-XVI din 04 iulie 2008, funcționarul public este o persoană fizică numită, în condițiile prezentei legi, într-o funcție publică.

La caz, recurentul nu este funcționar public și funcția de director al Colegiului de Ecologie din mun.Chișinău pentru care a fost anunțat concursul nu cade sub incidența Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public și respectiv, litigiul corect nu a fost judecat în ordinea contenciosului administrativ.

Astfel, instanța de recurs notează, că recurentul nu a invocat niciun argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că "... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes." (cauza **Rebait** și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995)

Colegiul concluzionează, că din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Danu Dumitru ca inadmisibil.

În conformitate cu art.432, art.433, art.440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de Danu Dumitru se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Sveatoslav Moldovan